

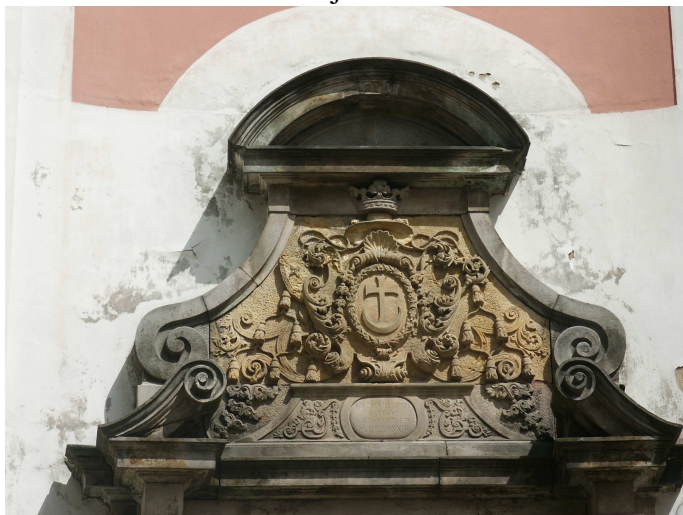
SZELIGA

Najstarsze barwne wyobrażenie Szeligi zachowało się w katedrze w Gnieźnie, gdzie po obydwu stronach prześwitu nad kaplicą Doktorów widoczna jest tarcza o polu czerwonym, w którym znajduje się półksiężyc rogami ku górze i z krzyżem po środku. Herb Szeliga umieszczono tam zapewne na zlecenie arcybiskupa Bodzęty, który rządził metropolią gnieźnieńską od 1382 do 1388 r.

Herbarz Złotego Runa zamiast półksiężycy ukazuje w godle półpierścień srebrny. Pole natomiast jest czerwone. Nie wiadomo jednak czy jest to Szeliga czy też jego odmiana, bądź inne godło rodowe.

Ze średniowiecznych pieczęci sygnowanych Szeligą zachowały się tylko nieliczne, m.in. arcybiskupa Bodzęty z 1385 r., uprzednio proboszcza u św. Floriana w Krakowie, Krystyna ze Smólska, kasztelana brzesko - kujawskiego z 1433 r. i prawdopodobnie Tomka Szeligi z Janowic, podkomorzego sieradzkiego (1423-1438).

Herb Szeliga opata Łukomskiego. Portal kościoła klasztorowego w Łądzie nad Wartą. XVIII wiek

Klejnot: Wiadomość o klejnocie przechowała się wśród notat sfragistyczno-heraldycznych Zamoyskiego, który opisał pieczęć Jakuba *de Siekulka*, kasztelana wojnickiego z 1510 r. i podał, że na hełmie była powtórzona Szeliga (*Szeliga in galea*).

Zob.: *Notaty*, nr 577.